

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/106/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010587
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3517010587.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému M. C., G.. XX.XX.XXXX Z. G. J., E. K. M., adresa na doručovanie písomností K. O. K., V.. Š.. U. XXX/XX, na slobode, trestne stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 21. novembra 2018 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný : M. C., G.. XX.XX.XXXX Z. G. J., E. K. M., adresa na doručovanie písomností K. O. K., V.. Š.. U. XXX/XX, na slobode,

je vinný, že

dňa 25.02.2017 v čase približne o 00:07 h počas prevádzkových hodín v pohostinstve s názvom „E.“, na G.. M.. P.. Š. XX Z. K. O. K., obžalovaný pod vplyvom alkoholu, najprv opakovane slovné vyzýval poškodeného J. O., aby sa šiel von s ním biť s tým, že ho vyťahne von a keď sa následne poškodený postavil od stola obžalovaný do neho opakovane sotil, pričom uvedeným konaním nespôsobil poškodenému J. O. žiadne zranenia,

t e d a

dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti, najmä tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona a s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 08.12.2017 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 424/17/3304 zo dňa 06.12.2017, na obvineného M. C.

pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci vydal Trestný rozkaz č. k. 2T/106/2017-97 zo dňa 11.04.2018, ktorým uznal obvineného za vinného v zmysle obžaloby. Obvinený podal voči trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor, čím došlo zo zákona k zrušeniu trestného rozkazu.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 21.11.2018 za účasti obžalovaného, poškodeného a prokurátora a zistil nasledovné:

Obžalovaný M.Š. C. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 424/17/3304-7 zo dňa 06.12.2017, doručenej súdu dňa 08.12.2017, právne kvalifikovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného M. C. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora a poškodeného J. O. v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní nebol uplatnený nárok na náhradu škody poškodeným J. O..

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepričetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej pričetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom je ochrana pokojného občianskeho spoluzitia, ktorý bol konaním obžalovaného porušený, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a spáchal ho tak, ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obžalovaný sa fyzicky dopustil na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd v zmysle § 257 ods. 4 Tr. por. povolil urobiť, a ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodovania považoval za priznanie k spáchaniu skutku, o čom bol obžalovaný náležite poučený, súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zamerlal len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste, jeho druhu a výmere podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov, lustrácie v evidencii priestupkov, správ OR PZ G., správ o povesti Mestského úradu M., lustrácie Sociálnej poisťovne, oboznámením spisov Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/95/2016 a 1T/191/2017.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, a to Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom trestným rozkazom zo dňa 28.03.2014 sp. zn. 0T/24/2014, právoplatný dňa 28.03.2014, za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. a prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 29.03.2016 s probačným dohľadom, zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, povinnosť ospravedlniť sa poškodeným, podrobiť sa psychoterapii a zamestnať sa, pričom toto odsúdenie má zahladené, teda sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 30.06.2016 sp. zn. 1T/95/2016, právoplatný dňa 27.07.2016, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, do 28.07.2018, povinnosť uhradiť dlžné výživné a platiť bežné výživné. Skúšobná doba tak začala plynúť dňa 28.07.2016 a trvala do 28.07.2018. Žalovaného skutku sa obžalovaný dopustil dňa 25.02.2017, teda počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný nebol priestupkovo riešený.

Zo správy o povesti Mesta M. vyplýva, že obžalovaný je rozvedený, otec mal. C.G. C., ktorá je zverená matke. Spáchanie priestupku neevidujú.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne je zrejmé, že obžalovaný pracuje v spoločnosti P. A. s.r.o. od 09.10.2017.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Súd zvážil všetky rozhodné skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Súd prihliadol na zistenie jednej poľahčujúcej okolnosti na strane obžalovaného, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Súd obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) z dôvodu vyhlásenia o vine, nakoľko súd z dôvodu urobenia vyhlásenia o vine obžalovaného aplikoval v danej veci § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona, teda aplikácia tejto poľahčujúcej okolnosti by bola duplicitná. Súd prihliadol aj na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený). Trestná sadzba trestu odňatia slobody za žalovaný trestný čin tak bola až na tri roky. Následne v zmysle uvedeného súd znížil trest obžalovanému (oproti trestu uloženého mu v trestnom rozkaze vo výmere 4 mesiace nepodmienečne), a to na dva mesiace nepodmienečne. Pri rozhodovaní o výmere trestu súd tunajšieho súdu musel vziať do úvahy viacero skutočností vymedzujúcich výšku trestu odňatia slobody. Vyhlásenie o vine obžalovaného a takto prijaté vyhlásenie súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní je možné analogicky zohľadniť pri rozhodovaní o treste, ako je to pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste. Vychádza sa z toho, že obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny dokonca bez toho, aby mu bolo známe (akýmkoľvek spôsobom predznamenané) budúce rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (Zhodne Stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, uverejnené pod č. 44/2017). Súd tunajšieho súdu v danom prípade mimoriadne znížil trest odňatia slobody obžalovanému tak, ako je uvedené vyššie. U obžalovaného bol pritom uložený trest odňatia slobody ako nepodmienečný v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v inej veci, vo veci sp. zn. 1T/95/2016, teda nebolo možné uložiť mu podmienený trest odňatia slobody.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatela a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený nebol pred spáchaním tohto trestného činu v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, nakoľko poškodený si nárok na náhradu škody neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (§ 309 ods. 1 Tr. por.).